

DE NIEUWE
RAGE IN
LONDEN:
AUBREY
BEARDSLEY'S
PRENTEN

VERDER
IN DIT NUMMER:

- * EWALD VANVUGT
- * OUDE ROCKERS
- * LSD
- * PLEEMEID
- * STRIP

EN MEER

Nieuw dit najaar bij

POLAK & VAN GENNEP

- * Hans van den Doel, Han Lammers e.a. / Tien over rood
Eindelijk een houtsnijdende uitdaging aan de PvdA, geformuleerd namens Nieuw Links in een paperback van f 4,50
- * Eillert Meeter / Holland- Kranten, kerkers en koningen
Koop die Meeter en ontdek een boos boek van een onparlementair en onbetrouwbaar, maar onthullend republikeins journalist.
Paperback f 7,90
- * Han Lammers en J.v.d.Berg / Wat denken wij eigenlijk wel?
Een boek met meningen over o.a. socialisme, katholicisme, protestantisme, BB(Bescherming Burgerbevolking), strafrecht, buitenlandse politiek, MH(Morele Herbewapening), pers, beeldende kunst, film en onze verhouding tot Suriname door journalisten van Vrij Nederland, De Groene, Het Parool, Het Vrije Volk, De Nieuwe Linie, Het Algemeen Dagblad en Het Algemeen Handelsblad.
Paperback f 7,50
- * Arthur Lehning / De draad van Ariadne
Een bundel essays over politieke, literaire en historische personen en onderwerpen die hun actualiteit hebben behouden: Marsman en het expressionisme; Domela Nieuwenhuis; De catechismus van het marxisme; Sacco en Vanzetti; De rijksdagbrand; Indonesia Merdeka; Menno ter Braak en het fascisme.
Paperback f 9,50
- * Han Lammers / Hinderlijk volgen
Kronieken uit De Gids uit de jaren '63-'66, met een scherpe pen geschreven en welkom voor lezers die een onafhankelijke kijk op een nabij politiek verleden op prijs stellen.
Paperback f 7,50
- * Mr.F.E.Frenkel e.a. / PROVO-Kanttekeningen bij een deelverschijnsel
Bijdragen van o.a. Bernhard de Vries, Ton Regtien, Rudolf de Jong, prof.dr.W.Buikhuisen, prof.mr.J.F. Glastra van Loon over: Provo van binnenuit; Radicalisme buiten Provo; New Left; Anarchisme na '45; Politiek en strafrechtspleging; Defecten van de politieke structuur; Het generatieconflict; Provo en handhaving van de openbare orde; Rebelle zonder doel?
Paperback f 9,50
- * R.R.Eybersen e.a. / De kwestie Vietnam- feiten en achtergronden
Een documentatie van historische, politieke en sociaal-economische achtergronden van het conflict en van de actuele situatie in Vietnam.
Paperback f 6,50

Verkrijgbaar in de goede boekhandel of bij de uitgevers:
Polak & Van Gennep Keizersgracht 608 Amsterdam

LEES

Demokrater

MAANDELIJKS
STUDENTEN
OPINIEBLAD

abonnementsprijs f 7,50 per jaar
(studerenden f 5,00)

administratie en zakelijke leiding
nieuwlandseweg 47, hilversum
tel. (02950) 13141, giro 543422
redactie postbus 2147, amsterdam

ATHENAEUM BOEKHANDEL

SPUI 14-16 TEL. 233933

VAN WOUSTRAAT 124 TEL. 713401

BANSTRAAT 22 TEL. 729944

AMSTERDAM

Bikkelacht

65

Postbus
688
Amsterdam

Uitgave en
Samenstelling
Rogier Proper en
Frits Boer
Weesperstraat 11
Amsterdam

Adviezen Hans Knecht-
mans, Fridjof Laroo,
Piet Knijpbier

Medewerkers Wim Noord-
hoek, Mr. Herman van 't
Hoogerhuis, Theo van
den Boogaard, Jan Jan-
sonius, Pim Oets, Piet
Knijpbier, Jan Donkers,
Fridjof Laroo, Ton van
Leuven, Ewald Vanvugt,
Louise Hoff, Ab Tulp

Met medewerking van
Sigma, Het Nederlands
Pop Syndicaat, Ad van
Delden Cy, Baart UnLtd

Advertentie-exploita-
tie K.Boer, B.Meier,
Fahrenheitstraat 54, Am-
sterdam.

Verkoopleiding F.Laroo,
Herengracht 175, Amster-
dam-C.

Losse nrs. f 1,25, abon-
nement f 8,50 (8 nrs.)

Postgiro 448699 t.n.v.
H.Brak te Haarlem. Gem-
giro B 7119, t.n.v. F.
Boer, Egelantiersstraat
14, Amsterdam-C.

Druk Augustin & Schoon-
man te Zwaneburg

**Solidariteit met de Vene-
zolaanse studenten? A-
toomzwaard voor de
Bondsrepubliek? Portu-
gal uit de NATO? China
in de V.N.? Johnson
moordenaar? Solidari-
teit met het volk van Cu-
ba? Hey, hey, hey? Oud-
SS-ers uit de NATO?
Ky-tler? Bonn de Bom?
Spanje in de E.E.G.? So-
lidariteit met de Portu-
gese studenten??**

**LEES LIEVER
BIKKELACHT**

inhoud***

- * Een ready-made van Piet Knijpbier op pagina 4
- * Onze PLEEMEID op pagina 5 ditmaal. Maak nu zelf maar eens een fotomon- tage.
- * Een nieuwe rage in Engeland: de prenten van Jugendstil-tekenaar Aubrey Beardsley. Drie prachtige prenten van hem op pagina's 6,7 en 8.
- * Frits Boer schreef een artikel over LSD in de USA, met de for- mule op pagina's 9 en 10.
- * Vier pagina's (te beginnen met pagina 11) met een strip van Theo van den Boogaard (die u wel kent van Hitweek), ge- maakt mede naar ideeën van Jan Jansonius en Jan Donkers.
- * Het tweede gedeelte van Bikkel- acht is gewijd aan de Oude Rockers. D.w.z. Een prachtig verhaal van Piet Knijpbier over hoe hij Jerry Lee Lewis leerde liefhebben,
- * Ewald Vanvugt over Ronn Rost,
- * Mr. H. van 't Hoogerhuis met een overzicht van 1961 - 1963.
- * Pim Oets, voorzitter van de Buddy Holly-fanclub, over Buddy Holly,
- * T. van Leuven over de Everly Bros., en de Idolenkalender van Wim Noordhoek die ook een interview maakte met Shadows-kenner Armand van Ommeren.

Vragenlijst

voor de Lucifersmerken-verzamelaar
(Filumenist) in het Nederlands taalge-
bied. Uitgave van de Studie- & Docu-
mentatiegroep "Lucifersmerken" van de
Nederlandse Vereniging "De Verzamelaar".

(READY MADE
P.KNIJPBIER)

1. Naam Geslacht:
Adres: Geboortejaar:
2. Bent U reeds lid van een verzamel-
aars-vereniging?
3. Bent U reeds aangesloten bij boven-
genoemde studiegroep "Lucifersmerk-
en"?
4. Verzamelt U lucifersmerken uitsluit-
end van doosjes? Ook pakmerken?
Ook grotere formaten (grossierspak-
merken edgl.)?
5. Verzamelt U ook doosjes?
6. Laat U zeer oude doosjes intact?
7. Geeft U de voorkeur aan gebruikte
of aan "nieuwe" (ongebruikte) merken?
8. Verzamelt U lucifersboekjes? Met of
zonder lucifers?
9. Heeft U beschadigde merken in Uw
collectie?
10. Repareert U beschadigde merken?
11. Bezit of verzamelt U "valse" (nage-
maakte, onechte) merken? Misdrukken?
12. Verzamelt U ook lucifers?
13. Gebruikt U postzegelplakkers of
gom?
14. Hoe is Uw verzameling ondergebracht
(in albums, op losse vellen enz.)?
15. Ruilt U regelmatig?
16. Koopt U wel eens merken?
17. Verkoopt U wel eens merken?
18. Correspondeert U over merken en
ruilt U en ruilt U per postzending?
19. Ook met het buitenland? Met welk
land het meest?
20. Krijgt U over het algemeen vlug
antwoord?
21. Binnen hoeveel tijd ongeveer beant-
woordt U zelf U correspondentie?
22. Heeft U wel eens een andere ver-
zamelaar een bezoek gebracht?
23. Heeft U wel eens een collega-ver-
zamelaar op bezoek gehad?
24. Bezocht U al eens een ruilbeurs of
tentoonstelling van "De Verzamel-
aar"? Of een andere?
25. In welk jaar begon U te verzamelen?
Verzamelde U sindsdien ononderbro-
ken en intensief?
26. Uit hoeveel stuks bestaat Uw col-
lectie ongeveer?

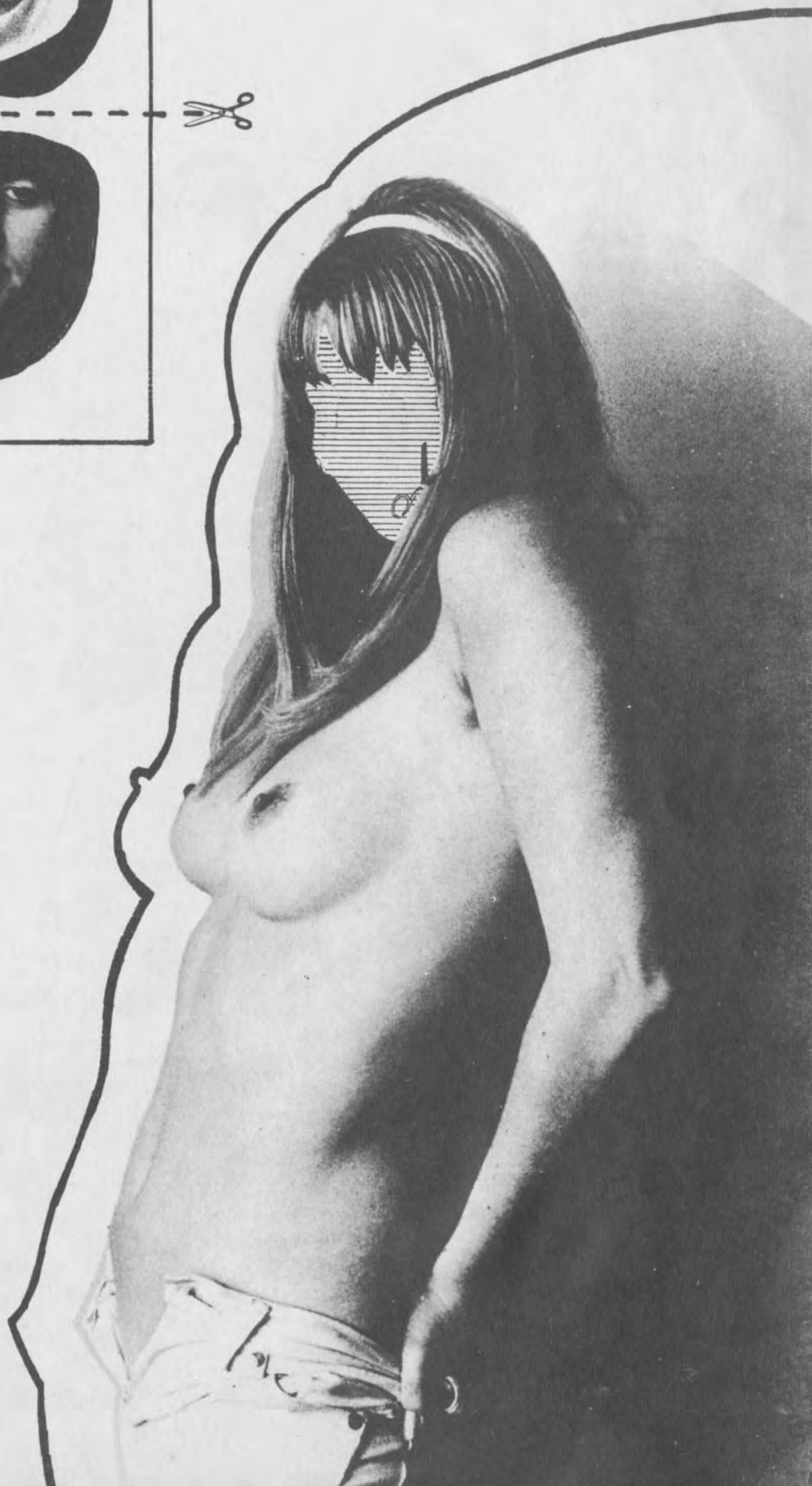
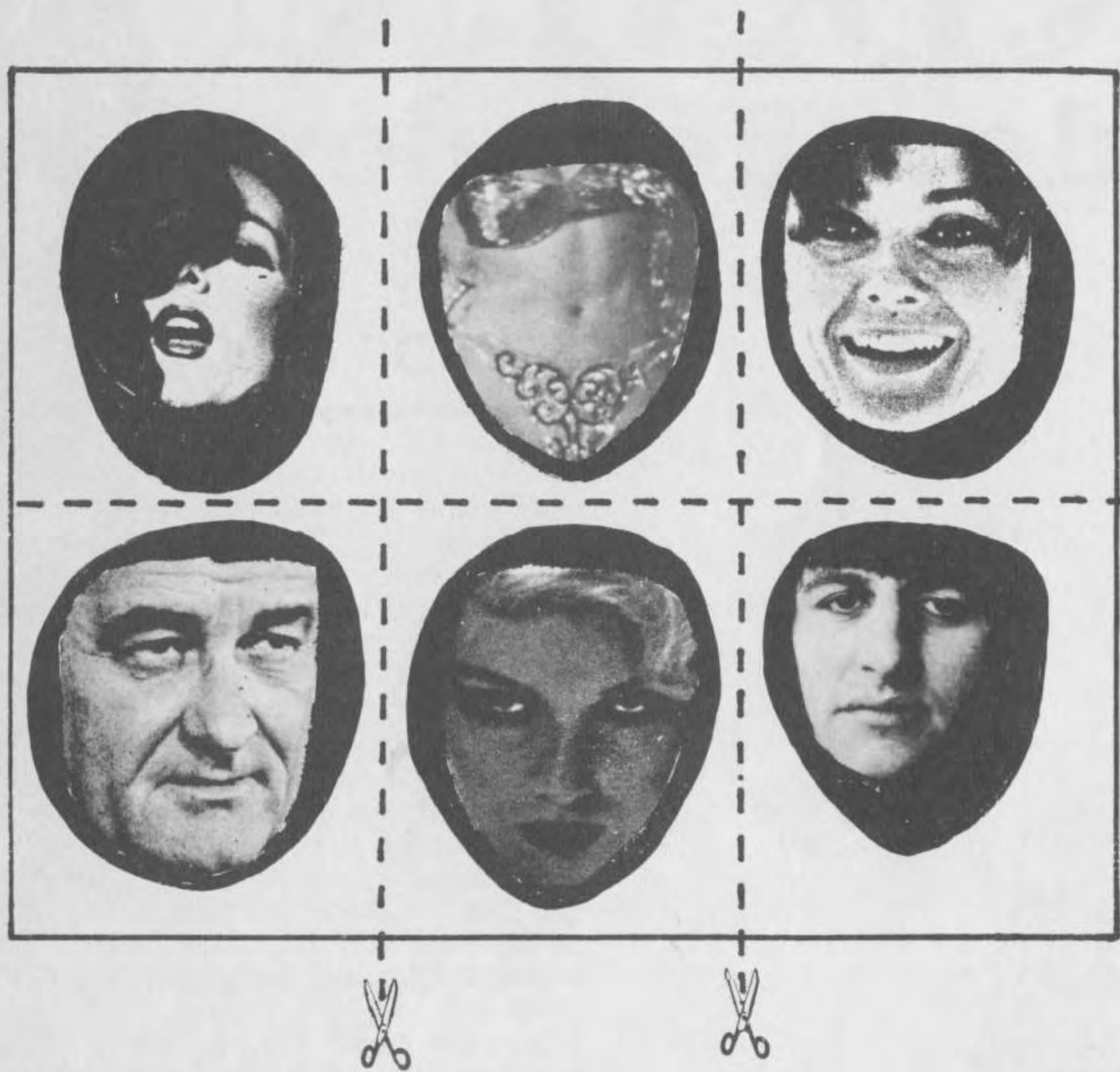
27. Is Uw verzameling volgens een be-
paald systeem gerangschikt?
28. Volgens land van herkomst? Vol-
gens object? Nog anders en hoe
dan (waarvan gaarne een uitvoerig-
er beschrijving?)
29. Tracht U het uiterst aantal vari-
aties van een merk te krijgen?
30. Verzamelt U ook reclamemerken?
Alle of een speciaal soort?
31. Voor welk land of object heeft U
in het bijzonder belangstelling?
32. Van welk land of object heeft U
de meeste merken?
33. Wat is het belangrijkste object
of land waar U geen merken van
heeft?
34. Heeft U ooit een lucifersfabriek
bezocht?
35. Schrijft U naar fabrieken om
merken?
36. Publiceerde U ooit over merken?
Hield U er lezingen, tentoonstel-
lingen en dergelijke mee?
37. Verzamelt U documentatie (knipsels
edgl.), reclamefolders van luci-
fersfabrieken en zo voort?
38. Noemt U zich "filumenist"?
39. Staat er op Uw briefpapier iets
over Uw liefhebberij vermeld?
40. Heeft U Uw collectie verzekerd?
41. Hebt U nog ideeën en voorstellen
ter bevordering van onze liefheb-
berij?
42. Gaarne opmerkingen, die U na het
beantwoorden van deze vragen nog
van belang acht?
43. Kent U verzamelaars, die nog geen
lid van "De Verzamelaar" resp. de
studie- en documentatiegroep
"Lucifersmerken" zijn?

.....
U wordt verzocht dit formulier inge-
vuld terug te zenden aan de Heer H.
van't Sant, Jasonstraat 47-I,
Amsterdam-Z.

MAAK NU ZELF EENS EEN
GEWAAGDE FOTO_MONTAGE!

bikkelacht
pleemeid

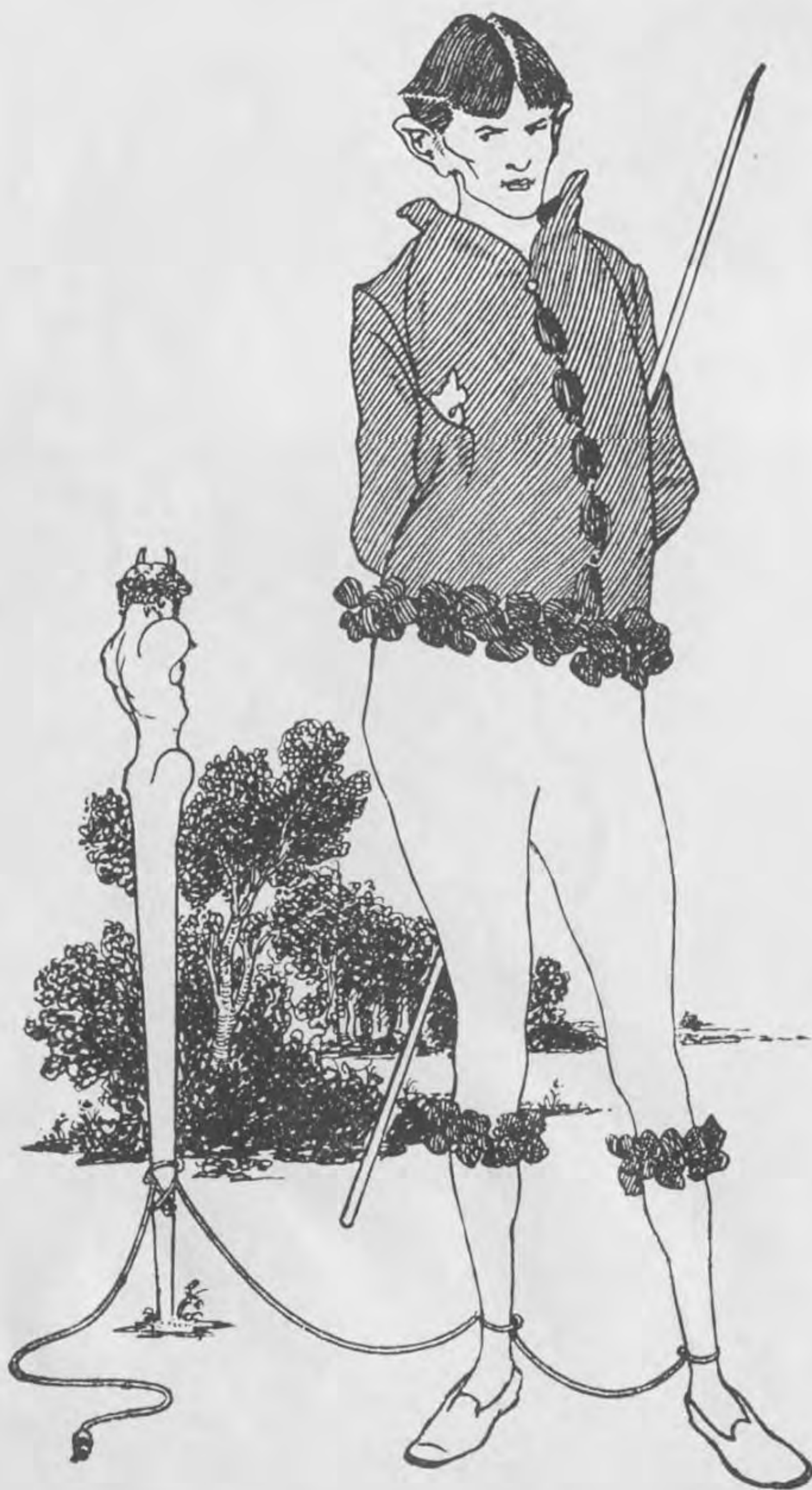

**TOE
MAAR!**

AUBREY BEARDSLEY

meester der decadentie

FRIDJOF LAROO *

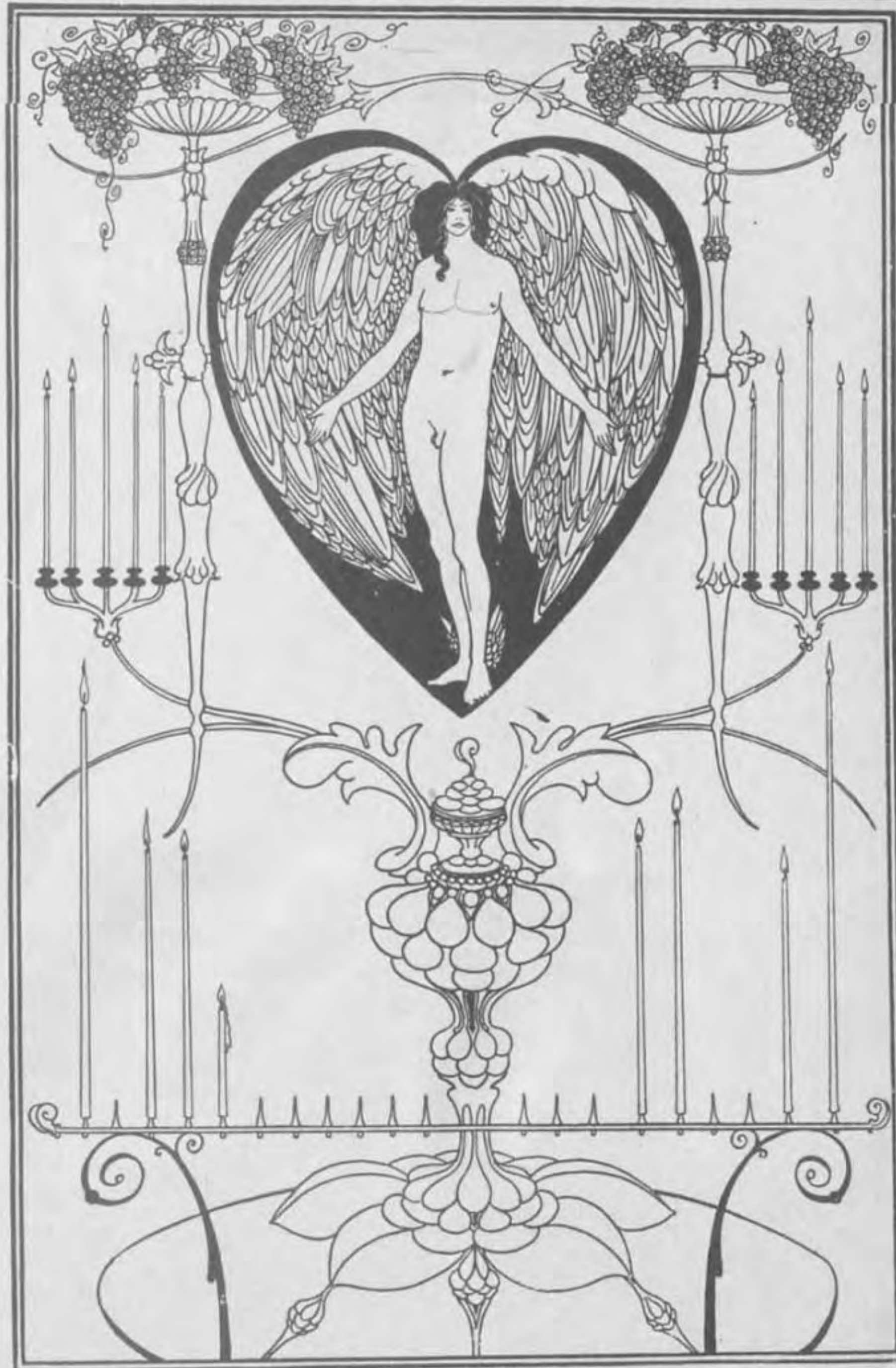
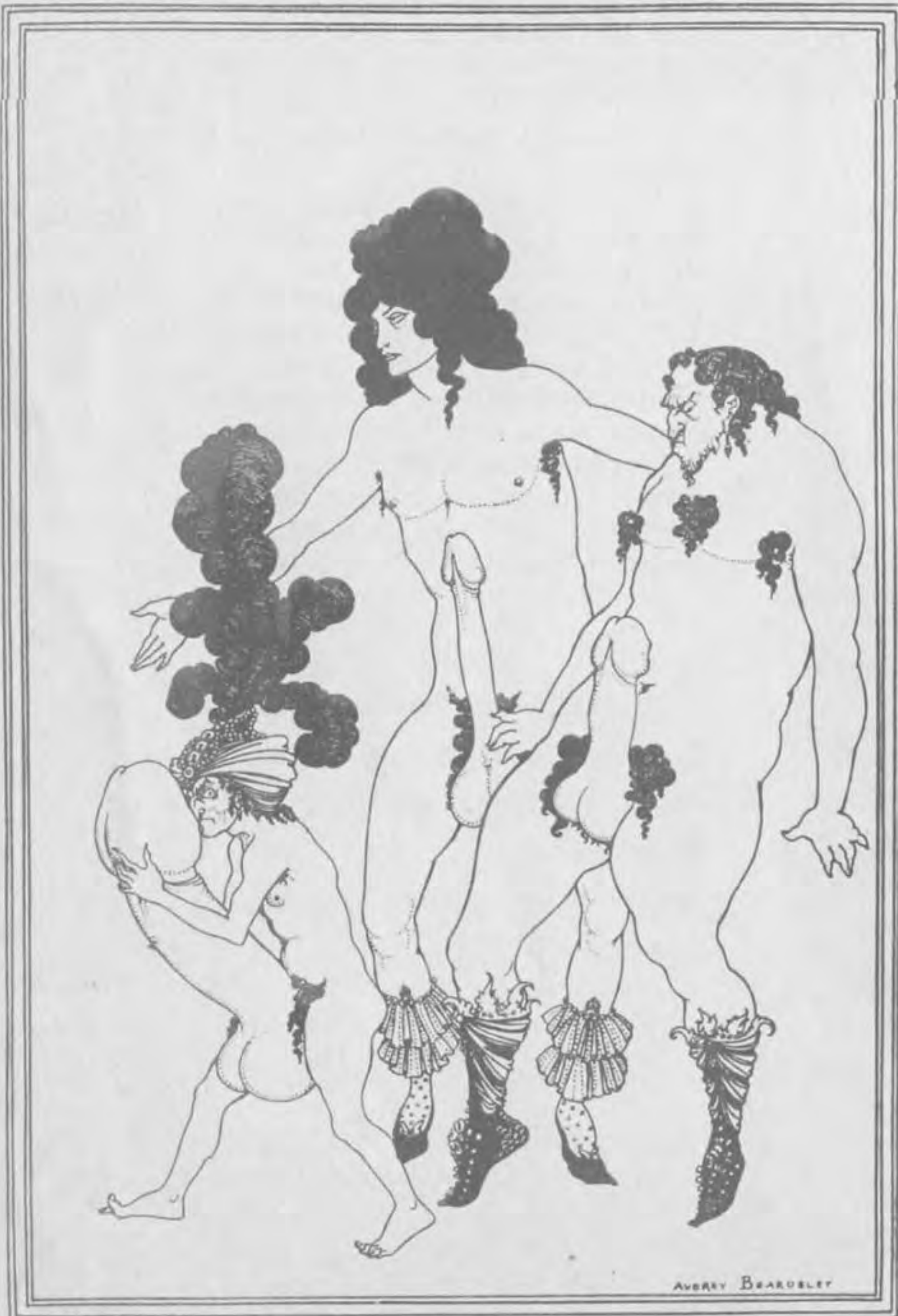
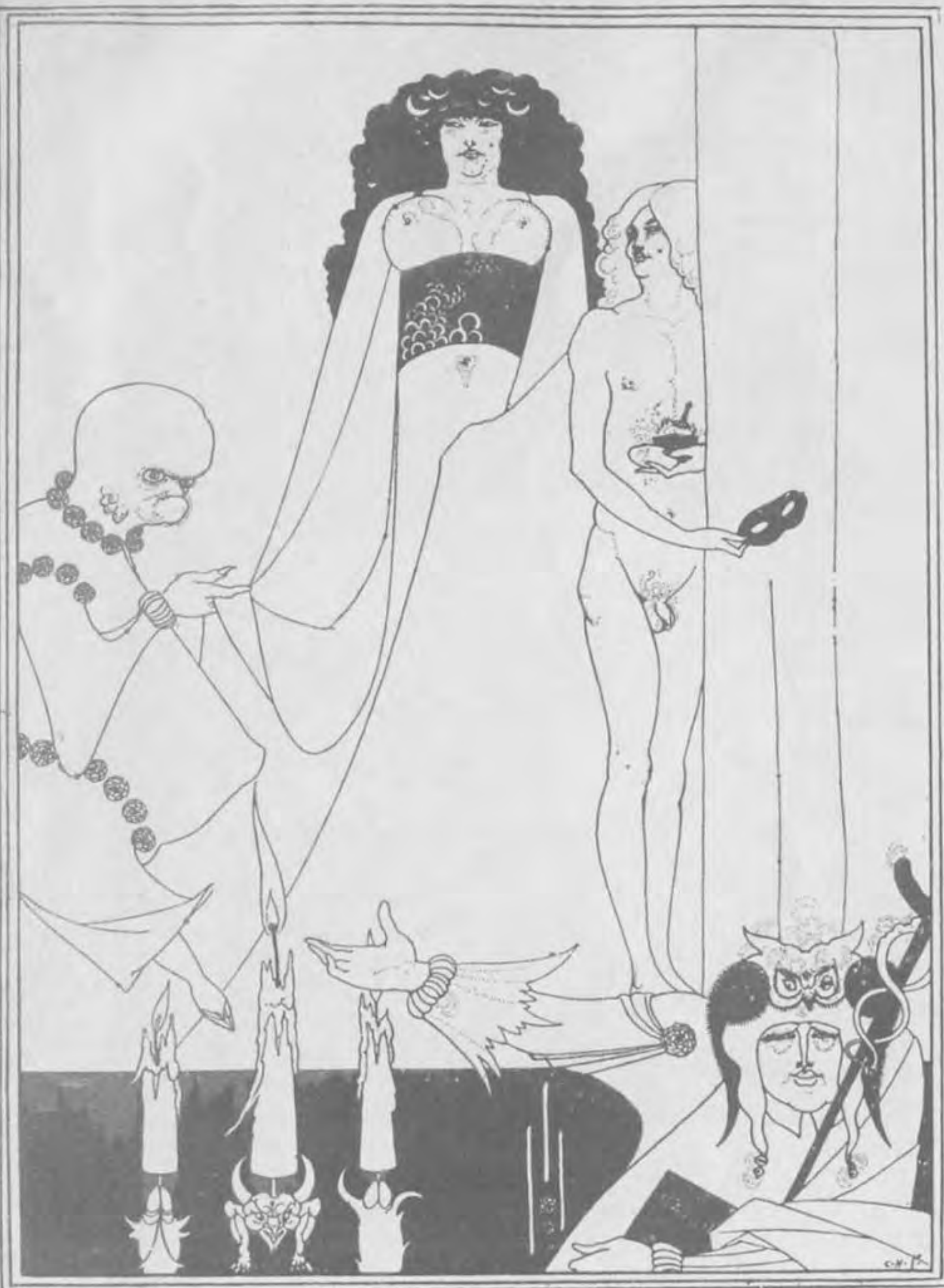
In deze tijd is een duidelijke nieuwe waardering waar te nemen voor kunst ontstaan in de periode van de Art Nouveau, Jugendstil, Secession of hoe men deze stijlperiode wil noemen. Eén van de hoofdvertegenwoordigers van de Art Nouveau in Engeland is Aubrey Beardsley. Hij heeft in Nederland weinig bekendheid. In Engeland zijn zij prenten op het ogenblik het voorwerp van een nieuwe rage. Deze Engelse tekenaar - die in 1872 in Brighton geboren werd - is dan ook één van de belangrijkste figuren van genoemde periode.

Hij werkt eerst als eenvoudig kantoorclerk op de Guardian Insurance Office. 's Nachts tekent hij op zijn kamer de meest fantastische voorstellingen. 's Nachts werken wordt zijn vaste gewoonte. Hij wordt in die beginperiode als niemand hem nog erkent al ontdekt door de schilder Whistler die hem erg stimuleert.

In 1893 begint zijn carrière als illustrator; een eerste hoogtepunt wordt bereikt als hij Oscar Wilde's 'Salomé' mag illustreren. Later is hij één van de belangrijkste medewerkers van "The Yellow Book", een driemaandelijks literair blad.

In 1895 wordt Oscar Wilde veroordeeld wegens het plegen van homoseksuele handelingen. De flikkerjacht wordt daarmee geopend, en ook Beardsley wordt daarvan het slachtoffer. De nacht na Wilde's veroordeling worden de ruiten van "The Yellow Book" ingegooid en enkele schrijvers vinden het dan nodig bij de uitgever op Beardsley's verwijdering aan te dringen. De uitgever zwicht voor deze druk en ontslaat Beardsley, die er evenmin als Oscar Wilde een geheim van had gemaakt de Griekse beginselen te omhelzen.

Gelukkig wordt spoedig Leonard Smithers bereid gevonden zijn verdere werk te verzorgen.

Kollektie Van Delden

Beardsley's nachtmerrie-achtige creaties dienen ter illustratie van diverse werken, zoals "From the Rape of the Lock" Volpone van Ben Johnson en het tijdschrift "The Savoy". Ook maakt hij in deze tijd zijn erotische prenten bij Lysistrata en Juvenalis.

In 1896 is het duidelijk dat hij nog maar korte tijd te leven heeft - hij lijdt aan de vliegende toring. Tot de herfst van 1897 zet hij zijn produktie voort en dan trekt hij naar Frankrijk in de hoop dat de klimaatsverandering zijn leven zal verlengen. Hij wordt daar katholiek en schrijft kort voor zijn dood deze laatste brief aan zijn uitgever Leonard Smithers:

Menton

Jesus is our Lord and Judge.
I implore you to destroy all
copies of Lysistrata and bad
drawings

By all that is holy all obscene
drawings

Aubrey Beardsley
In my death agony

In maart 1898 sterft hij op 25-jarige leeftijd. Aubrey Beardsley, "de op de leeftijd van een bloem gestorvene", zoals Oscar Wilde hem noemde.

USA

Dr.B., een vooraanstaand Amerikaans atoomgeleerde, vindt zich deze week voor een periode van ongeveer twee dagen niet op over die, door kommunisten geïnspireerde studenten, die hun land verraden met hun wilde demonstraties, de 'Black Power' schreeuwende negers, die in één dag willen hebben, wat zijn blanke, pionierende voorouders met zoveel tranen en moeite, soms zelfs door hun leven te offeren, bevochten hebben. De konservatieve tijdschriften blijven deze twee dagen ongelezen. Wel gaat in de tuin van zijn de Pacific Ocean overkijkende villa op de morgen van de tweede dag de 'Stars and Stripes' naar de top van zijn vlaggestok. Maar dat komt door een foto-elektrische cel, die bij zonsopgang automatisch het vlag-hijsmechanisme in beweging zet.

FRITS BOER

Dr.B. heeft dinsdagmorgen op drie suikerklontjes een hoeveelheid diethylamine lyserginezuur (100 microgram per klontje) gedaan. De klontjes worden opgegeten door Dr.B., zijn vrouw en een vriend van Dr.B. De echtgenote van de vriend neemt

deze keer niets, zodat ze straks voedsel kan klaarmaken en in eventuele moeilijke situaties hulp kan bieden.

Korte tijd later ziet Dr.B. zijn kamer op een manier, zoals hij nog nooit tevoren heeft gezien. De 'lege' ruimte tussen het meubilair, waarvan hij als physicus wel wist dat deze niet werkelijk leeg was, is een flonkerende, met energie geladen ruimte. Overal vinden geluidloze micro-explosietjes plaats. De anders zo solide voorwerpen, als de tafel en de stoelen, staan als energie-aggregaties in deze zee. De randen van de voorwerpen zijn niet meer scherp af te grenzen tegen de omgeving. Het geluid van een grammofoonplaat is zichtbaar geworden. Een toon blijft hangen in de kamer, hij zweeft langzaam, teder, om deze toon heen, dan, een eeuw later, komt de tweede toon, die tegen de toon aanbotst, er mee harmonieert, en muziek van een gelukzaligheid maakt die zich niet meer laat beschrijven.

Op een bloknootje probeert Dr.B. te noteren wat hij allemaal meemaakt in die twee dagen. Allerlei onvergetelijke ervaringen verzamelen zich rond drie elementaire gegevens: God, Dood en Liefde. De manier waarop hij die nacht met zijn vrouw, na de sleur van de laatste jaren, liefde bedreef was zodanig dat de vereniging niet beperkt bleek tot een tienminuten lang samenzijn van twee geslachtelijke zônes, maar zich uit-

breidde tot een eeuwenlange volledige versmelting van twee wezens, waarbij de triljoenen cellen van de man ieder voor zich samensmolten met één van de triljoenen cellen van de vrouw.

Als Dr.B. een paar dagen later zijn ervaringen beschrijft aan iemand die wat meer ervaring heeft met het gebruik van di-ethylamine lyserginezuur (doorgaans afgekort tot L.S.D.), stelt deze zakelijk vast: 'You've had a good trip'. Dit in tegenstelling tot de vriend van Dr.B., die twee dagen in een toestand van volstrekte angst en radeloosheid heeft verkeerd ('He's had a bad trip'.)

★

Eén van de meest opvallende dingen voor iemand die op het ogenblik de Verenigde Staten bezoekt, is de gigantische hoeveelheid publiciteit die er op het ogenblik in alle denkbare soorten publikaties aan L.S.D. wordt gewijd. Dat deze belangstelling in de pers symptomatic is voor de mate waarin op het ogenblik L.S.D. gebruikt wordt staat wel vast. Dr. Goddard (van de Food and Drug Administration) verklaarde in een 'hearing' voor de Senaat, dat op het ogenblik 10(tien)% van de Amerikaanse studenten L.S.D. gebruiken. Het zijn echter niet alleen studenten die in de ban zijn van het in 1943 door Albert Hofmann in Zwitserland ontdekte hallucinogeen. Het hele intellectuele milieu, ongeacht de poli-

tieke opstelling, gaat in steeds grotere mate over tot het minder of meer geregelde gebruik van L.S.D.. Het bezwaar dat een L.S.D.-trip zoveel tijd vraagt bestaat niet meer bij nieuwere stoffen als bijvoorbeeld dimethyltryptamine (D.M.T.) dat slechts een dertig minuten lange trip ten gevolge heeft.

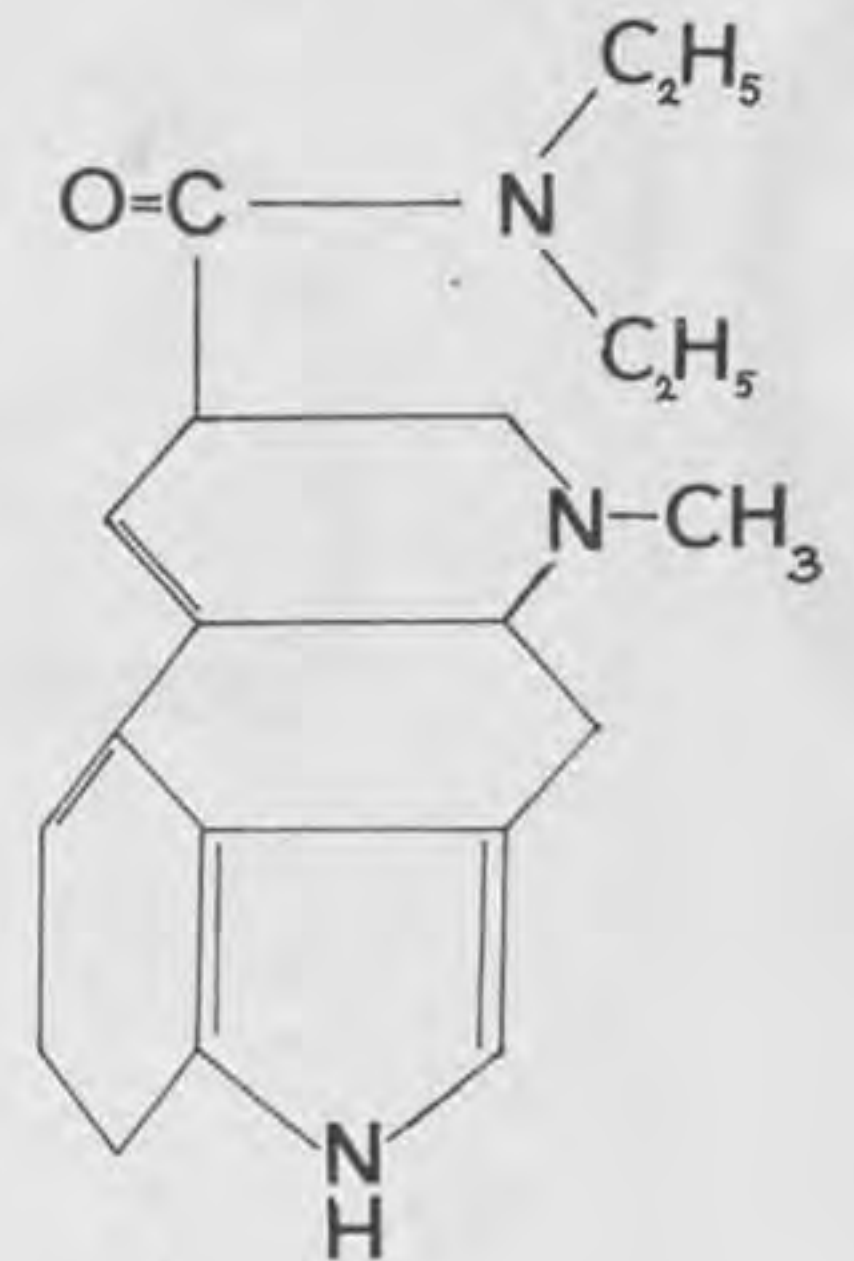

'Psychotic Reaction' is de term voor de reactie op L.S.D.. 'Psychotic Reaction' is de titel van een nieuwe hit. Alle bioscopen met een 'art-house' karakter draaien Underground Movies, of hebben zo nu en dan een Underground Festival. De beatclub van Andy Warhol in New York heet 'The Velvet Underground'. 'Underground' alweer is een term die staat voor de hele L.S.D. leefwereld. 'Join the Underground Generation' roept een affiche voor Evergreen. In alle Amerikaanse supermarkten en liquor-stores staat een week lang LIFE-magazine met op de cover een kleurrijke foto, waarop staat 'L.S.D.-ART'. Mocht het waar zijn dat L.S.D. de morele ruggegraat van een land aantast, dan zal binnenkort het Imperium van de Nieuwe Wereld in elkaar donderen.

Nu zelfs mensen als Dr.B. al in de ban van de psychedelics zijn geraakt, blijkt zich een vreemde omkering te voltrekken. In de Los Angeles Free Press, een uitstekend weekblad van de plaatselijke New Left, en gedeeltelijk de klubkrant van de Underground Generation, stond een paar weken geleden een enigzins hysteries geschreven brief van iemand, die nogal nauw is verbonden met The Mothers of Invention, een nieuwe beat-group die zowel wat uiterlijk als muziek aangaat allerlei rekords, in het bezit van resp. The Rolling Stones en The Who, verbroken heeft.

Deze brief, gericht aan Peter Stafford ('and all the other psychedelic junkies and acid heads') zegt o.a.: 'Mijn waarneming van de psychedelie wereld is dat jullie allemaal weg vluchten van de werkelijke problemen in deze jungle waarin we leven. WE ZIJN IN CORLOG! We hebben problemen die opgelost moeten worden. De regering in dit land doet allerlei smerige en onmenselijke dingen tegen ons en andere volken in deze wereld. Jij die al deze dingen wilt vergeten neemt een chemiese oplossing waar je het precieze effect niet van kent, en die de samenstelling van je lichaam verandert in God weet wat!

Deze chemiese oplossing doet je nie alleen voor acht of tien uur 'je verstand verliezen', maar voor dagen, maanden, misschien jaren erna kun je plotseling weer 'wegraken'. De brief draaft dan erg ver door met de uitgewerkte suggestie dat de autoriteiten zelf er belang bij hebben

LSD-25

LOS ANGELES FREE PRESS

Le Bonheur & Miller's Beautiful Wife ends Tuesday.

CLIP AND SAVE

Wed. Thurs., Aug. 10 & 11
 "Wheels #1" "Summit" "Breath-death" by Stan Vanderbeek
 "Early Abstractions" by Harry Smith
 "Hamfat Asar" by Larry Jordan
 "Castro Street" by Bruce Baillie
 "Lapis" by James Whitney
 "Come Closer" by Hy Hirsch
 Fri. & Sat., Aug. 12 & 13
 "Corruption of the Damned" by George Kuchar
 "The Devil is Dead" by Carl Linder
 Sun., Mon. & Tues., Aug. 14, 15 & 16
 "Babo 73" by Robert Downey
 "Happenings # 1" by Raymond Saroff
 "A Movie" by Bruce Connor
 Wed. & Thurs., Aug. 17 & 18
 "Kiss" by Andy Warhol
 "The 8th House" by Paul Beattie
 "Relativity" "George Dumpson's Place" "Transformation" by Ed Emshwiller
 Fri. & Sat., Aug. 19 & 20
 "Tarzan and Jane Regained Sort Of" by Andy Warhol
 "Lifelines" by Ed Emshwiller
 Sun., Mon. & Tues., Aug. 21, 22 & 23
 "Nothing Sacred" by Richard Preston
 "Horse Over Teakettle" and 7 other films by Robert Breer
 Wed. & Thurs., Aug. 24 & 25
 "Twice a Man" by Gregory Markopoulos
 "Peyote Queen" by Storm de Hirsch
 "Hard Swing" by Michael Putnam
 Fri. & Sat., Aug. 26 & 27
 "My Hustler" by Andy Warhol
 "Chumlum" by Ron Rice
 Sun., Mon. & Tues., Aug. 28, 29 & 30
 "Georg" by Stanton Kaye
 "Oh Dem Watermelons" "Thick Pucker" by Robert Nelson

Are you ready to try the first P.U.F.F.?

SPECIAL DISCOUNT TICKETS AVAILABLE NOW - 10 for \$10.00

CINEMA

HO 7-5787 WESTERN AT SANTA MONICA

★ P U F F
 op Underground Film Festival

dat mensen 'drugs' nemen waardoor de opstandigen zich in zichzelf keren; sterker nog: dat één en ander door de autoriteiten op slinkse wijze wordt gestimuleerd.

('Opium is opium voor het volk!') Tenslotte raad hij de lezer aan: 'STEEK DIE ROTZOOI IN JE REET EN Vlieg ERMEE NAAR DE MAAN'

Deze reactie van Karl Franzoni staat niet op zichzelf. De hierboven genoemde Mothers of Invention zijn bekend om hun afkeer van het gebruik van LSD. Hun evenementen worden FREAK OUTS genoemd, wat onder meer slaat op eenslang-uitdrukking van LSD-gebruikers 'to freak out', een kick krijgen zonder iets in te nemen, maar door, in hun geval, de opzweepende werking van keiharde pop-muziek.

Terwijl steeds meer oudere mensen zich geërgerd afwenden van de wereld waarin je een jongen niet meer van een meisje kunt onderscheiden, en de meest elementaire omgangsvormen ontbreken, door hun suikerklontje te nemen, voeren een aantal bizar uitziende mensen hun kruistocht tegen de psychedelics.

Als straks Amerika nog gered zal kunnen worden van het volledig underground verdwijnen zal het zijn door de inspanningen van een groep langharige, gebaarde mensen, die zich zelden wassen.

WOW

het guldenSCHOT

Thijs van der Meer 1966

HOGER HOGER..

LAGER, LAGER

ACH GUT: VERKEERD VERBONDEN.

GOEDENAVOND, DAMES EN HEREN... ZIJN WE MET ONS TERDAGS FAMILIEPROGRAMMA. EN DE VRAAG IS NU ...

WIE ZETTEN WE VANAVOND VOOR SCHUT!?

HI HI GEINTJE

IK BEDOEL NATUURLIJK: WIE WORDT ER SCHUTTERS KONING VANAVOND?

EN DAAROM...

SCHUTTERS GEVRAAGD!

IK NEE IK (IKKE)

JEEOW

HOKAHEEEEE

MOELLIJK.. HEREN.. U BEGRIJPT... ZO'N MENIGTE ...KIEZEN... IEMAND.. PUH

MAAR DAAR ZIE IK AL IEMAND

WAT IS DAT VOOR MANIER VAN PRATEN?

EN NU... HOOGGEEERD PUBLIKUM, UW APPLAUS VOOR DE EERSTE DEELNEMER !!

ONS ALLER TROELA ZAL MENEER NU INSTRUEREN... EN DAN...

MIJN TAILLE IS OOK IN BRAILLE

TOINK

IK ZOU WILLENS WILLEN SCHIETEN

OPGELET DAAR GAAN WE!

PANG!

JAAA! IN DE ROOS!

HOU JE ROMMEL! THUIS!

TWANGG

BANG BANG MY BABY SHOT ME DOWN

TCHAC!

HO, DE BESCHIEDEN DEELNEMER IS 'M GEPIEPT... TJA, NIETS AAN TE DOEN...

DE VOLGENDE!

NEE, MENEER, HET IS 'N SCHIET WEDSTRIJD

DAT IS DAN DE MAN KUNNEN OPNE- ONZE MOEDER

DIE WIJ WEER LIEFDERIJK MEN IN DE SCHOOT VAN DE HEILIGE KRO...

MEISJES, KOMEN JULLIE

MISSCHIEF WIL TROELA EVEN HET GELOOF VAN DE GEACHTE DEELNEMER VERIFIEREN?

MAG IK UW KRUIS ZIEN?

JE KENT DE WEG HÈ?

ZE MOESTEN EENS WETEN WIE ER HIER WEL GOD WAS HI!

IK ZOU GRAAG DIT GE- DICHTJE VOOR DRAGEN

OUDE MUIS!

PATER HENRI DE GREEVE ... ACH, HOOR MIJN-EENS..EH.. DE GE- ACHTE DEELNEMER ZAL NU SCHIETEN MET DE KRUISBOOG!

NEE MALLE EPPIE! DAAR SLAAT DIE NAAM NIET OP, JOH!

O, IK VOELDE ME AL ZO IN M'N KRUIS GETAST!

BAH!

NOU GAAT 'T SPANNEN!

PANG!

EN DE ROOS IS VLEES GEWORDEN..

IN DE ROOS!!

HIER IS DE BRON VAN ALLE ONRECHT! MEE JIJ!

JIJ DENKT ZEKER DAT WIJ ONZE OGEN IN ONS ZAK HEBBEN

PATAATATATAT

KUNNEN VERSCHILLENDE HANDELINGEN GELIJKTIJDIG VERRICHT WORDEN, WAARDE EUTHYPHRO

WEET IK VEEL

EM..EM.. DOOR ONTSTENTENIS VAN DE WINNAAR ZULLEN WIJ EEN DERDE DEELNEMER OPROEPEN

PANG PANG PANG AAHHH

I'M LITTLE RED ROBIN HOOD!

DOE NOLI EENS DIE PETTEN AF!!

FESTINALENTE

IN CASE OF FIRE BREAK GLASS

IK MOET M WEL TERUG HEBBEN

E PERICULOSO SPORGIERSI!

EN DE GOEDHEILIG MAN ZAL PROBEREN DE PRIJS IN DE WACHT TE SLEPEN MET...

..HET PISTOOL!

MEMENTO MORI

TUTTEBELLE, WAAR IS 'T PISTOOL?

WEG!

WAT?

GENEER JE NIET: IK HEB ER ZELF WEL EEN..

VERVOLG: PAG. 23.

Enige Rock-fans schreven over hun favoriete ouwe-rockers:

Herman van 't Hoogerhuijs, Nederlands beste kenner van de Amerikaanse pop-muziek, geeft een overzicht van de Rock in de jaren 61-63. Pim Oets, voorzitter van de Buddy Holly fan-club, over (ja) Buddy Holly. Wim Noordhoek interviewde Armand van Ommeren uit Breda die alle platen van de Shadows heeft. Piet Knijpbier vertelt over de tijd toen Radio Luxemburg nog het enige pop-station was dat hier ontvangen kon worden. Ton van Leuven weet alles van de Everly Bros. En Ewald Vanvugt schrijft over Ronn Rost, De Keizer van de Rock.

OUDE ROCKERS

BL8

presents

JERRY LEE LEWIS, ZOALS IK HEM KENDE EN LIEFHAD

Als ik van school kwam, fietste ik altijd stevig door. Het was onbestemd grijsig weer, en het licht trok al weg. Ik fietste stevig door en dacht aan de opdrachten, die nog te vervullen waren. Vaak hield ik wedstrijden. Wedstrijden met tegenstanders die niets van de wedstrijd wisten, en die door mij op altijd verschillende, maar altijd glorieuze wijze werden

* PIET KNIJPBIER

overwonnen. Ook wist ik nauwkeurig hoe lang van te voren ik harder moest gaan rijden, wanneer ik achter mij op de stille weg een bromfiets hoorde. Vlak achter een bromfiets rijden mocht eigenlijk niet, in die tijd. Ik was er erg bedreven in, mogelijkerwijze het meest van allen. Ik reed op een hoge groene Fongers-sportsfiets. Het was geen Rudge, of Raleigh zoals mijn klasgenoten er een hadden, maar toch een sportsfiets, omdat de banden te dun waren en het stuur kronkelde. Deze fiets was een Fongers en een droevige vertoning.

Na het eten ging ik naar boven, wat van zelf sprak. Toch moet gezegd worden, dat de kamer groot was. Er was een balkon bij, en als ik wilde kon ik de deuren open maken, zodat het ruisen van de kaarsrechte, smalle bomen dichterbijkwam. Ik deed het haast nooit. Door het wiegende groen kon ik het buurhuis zien, dat reusachtige afmetingen had, maar waaraan toch steeds nieuwe vleugels en kamers werden bij-

gebouwd. Liggend op mijn bed, in een vreemde houding, die achteraf bezien pijn aan allerlei ledematen veroorzaakte, maakte ik elke dag het huiswerk. Ik deed het zeer grondig, ik wist wat er op het spel stond. De kamer was erg klein, en bestond alleen uit mijn bed. Zo is het altijd geweest, zo dient het altijd te blijven. Het ene moment, waarop dit voorgevallen is, moet een jaar of acht, negen geleden zijn.

Als mijn werk even niet meer te verdragen was, wijdde ik mij aan de andere taken, zoals het opstellen van fictieve voetbal-elftallen. Het was noodzakelijk, dat deze opstellingen vervaardigd werden. Ik tekende ze geduldig in mooie hoofdlettertjes op witte schrijfblokvellen. Ik gebruikte blauwe inkt. Koningsblauw. Als de namen in de juiste opstelling stonden, kon het papier worden weggeworpen, en ging ik door met mijn huiswerk.

Aan mijn linkeroor stond de radio. Ook dit was verplicht gesteld. Het was een geluid zonder hoog en laag - zeer constant, en onvermijdelijk. Het was precies het vereiste geluid. Het enige radio-station in de wereld was Radio Luxemburg. Mijn favoriete draaiër was Jack Jackson, die zondags van zeven tot half acht Jacksons Jukebox Show presenteerde. Er was een koortje, en het zong: Die-Ie-Sie-Sie-Ee, Decca-Decca-Decca. Beneden hing een te hard gestookte lucht, zo als alle zondagen. Ik luisterde altijd naar dit programma en bijna altijd naar alle andere. Er

Armand van Ommeren(21) werd in '62 technicus bij een amateur-gitaarband in Breda. De sologitarist van de groep was bezeten van de Shadows en Armand begon er zich toen ook in te verdiepen. De band bestaat niet meer, maar zijn interesse voor de Shadows is gebleven. Hij bezit nu alle 156 nummers die de Shadows ooit hebben opgenomen (dat wil zeggen zonder Cliff Richard) en heeft ze drie keer zelf zien optreden. Ik ben hem in de Bredase Wilhelminastraat gaan opzoeken. Alvorens het vraaggesprek te beginnen laat hij mij enkele nummers horen. Hij draait zijn 15-watt installatie vol open, zodat de lamp zachtjes begint te schommelen en schreeuwt met zijn karakteristieke zachte g boven het lawaai uit: "kijk hier op het eind gaat Jet Harris twee keer achter mekaar fout". In verschillende nummers wijst hij kleine onzuiverheden in de timing aan. Daarna kan ik mijn vragen stellen.

Wat voor apparatuur hebben de Shadows?

Tot '62 Fender gitaren, alle drie, Vox versterkers en een Gretsch drumstel. Op het ogenblik zijn de gitaren, de solo en de slag Burns en de bas is

Fender. En de drummer heeft tegenwoordig een allegaartje van allerlei dingen, wat hij precies heeft weet ik niet. Hij heeft bijvoorbeeld, ik noem maar wat, standaards van Ludwig, een bass van Gretsch. Hij heeft wel het beste vand het beste bij mekaar gepeuterd. De versterkers is nog steeds Vox, de professionele Vox daar kan werkelijk niets tegenop hoor.

Wat is het verschil tussen die oude en nieuwe apparatuur?

Ja, dat is moeilijk te zeggen, de Fender heeft een iets scherpere klank, dat hoor je ook op die hits uit de periode '59-'61, Apache b.v., Burns is gevoeliger, zachter. Ik vind zelf Burns ook mooier.

Wat vind je van de beat?

Toen de beat kwam ben ik pas goed in de Shadows gedoken. Want de beat, dat vind ik iets verschrikkelijks. Dat komt misschien ook wel omdat ik van klassieke muziek nou....ja, Mozart, Beethoven. Maar de Beatles, volgens mij kunnen die lui niet gitaar spelen. Negen van de tien keer vind ik het iets vreselijks om aan te horen en dan ineens zit er een plaat tussen dat je

hing tenslotte veel van af. Er mocht geen plaat onopgemerkt blijven, want ook van alle platen maakte ik ordelijke overzichten. Waar het hierbij vooral om ging, was de volgorde. Dit is misschien moeilijk uit te leggen. Vast staat de volgorde van zeer groot belang was, en dat ik speciaal was aangewezen om deze te ontdekken en vast te leggen.

Ik noteerde mijn lijsten op losse vellen, op kleine agendablaadjes, en tenslotte in dikke diktaatchahiers. Alles is bewaard. Het is jammer, dat het project moest worden afgebroken, voor het voleindigd was. De lamp stond dicht bij mijn hoofd, en ik keek gespannen naar de punt van de pen, die de kleine bloklettertjes op het erg witte papier penseelde. Wanneer door een wel zeer sierlijk handschrift een grote mate van ordelijkheid was bereikt, voelde ik mij soms voldaan, alsof er

geen nieuwe platen meer zouden komen. In de schriften schreef ik de hitparades van Engeland en Amerika over, en maakte elke week die van mijzelf: de dertig beste, die ik die week had gehoord. Hiervoor was ik afhankelijk van de radio, want ik had zelf geen platen. Als een plaat niet meer gedraaid werd, moest hij in vier weken afgevoerd worden, want dit was een regel. Toewijzing van de eerste plaats betekende een geweldige eer, die te groot was om helemaal te bevatten. Ik maakte er dan ook altijd een zacht-sissend geluid bij, tegen mijn gehemelte, dat het gejuich van tienduizenden in een groot stadion weergaf.

Op de bovenste plaats stonden vaak platen van het merk London, waar ik van hield. Vaak waren het nummers, die nooit door iemand naar waarde geschat zijn, zoals All-American Boy

van Bill Parsons. Mijn grootste held was Jerry Lee Lewis, die op niemand leek en onvergetelijk was. Wanneer er een plaat van hem in omloop was, vergat ik soms de regel en liet hem een week te lang bovenaan staan. In de leesportefeuille vond ik eens een berichtje over hem. Hij was Engeland uitgezet. Zijn derde vrouw was geen zeventien, maar dertien jaar oud, en bovendien was hij nog niet gescheiden van zijn eerste en tweede vrouw. Huwelijks-rock'n'roll, stond er onder de foto.

Het knipsel heb ik nog. Links staat Jerry's zuster, bars en niet aardig, rechts de derde vrouw, een beetje onhandig, met een te grote zonnebril. Zelf staat hij in het midden: een open wit hemd onder een jasje, witte stukken op zijn schoenen. Zijn gezicht is wreed, en gemeen. Met zijn linkervoet, de gladde zool is erg groot, maakt hij een trappende beweging naar de fotograaf. Toen ik de foto voor het eerst gezien had, besloot ik hem altijd trouw te blijven, omdat hij wreed was en zong. Ik heb ooit gevoetbald, en maakte daarbij trappende bewegingen. Maar links heb ik het nooit gekund.

Jaren later kwam er beneden een pickup, en kocht ik al zijn oude platen: Great Balls of fire, Whole lotta shakin' goin' on, Breathless en Lovin' up a storm. Als er niemand was, draaide ik ze en probeerde hem te imiteren. Ik ging met mijn rug naar de radio staan en zong mee, een geheimzinnige taal, vol betekenissen: ope nuppe honnie itse lovve bo-mie-vits nokken- van zijn meest onvergelijkelijke nummer, High school confidential. Ik maakte er soms schokkende bewegingen bij, maar ik ben nooit betrapt.

- ELVIS PRESLEY (RCA) A fool such as I / I need you / Love me tender / Loving you / Teddy bear / Hard headed woman / King Creole / One night / A big hunk of love / I got stung
- Heartbreak hotel / All shook up / Don't be cruel / Hound dog / Jailhouse Rock
- JERRY LEE LEWIS (LONDON) Whole lotta shakin' goin' on / Great balls of fire / High school confidential
- BUDDY HOLLY (CORAL) Peggy Sue / There will be the day / Oh boy / Ready Teddy / Rave on / Early in the morning
- FATS DOMINO (LONDON / IMPERIAL) Min in the mood for love / Wail and see / By blue heaven / Sue Monday / Be my guest / Whole lotta love in / When the saints / Blueberry Hill
- CHUCK BERRY (LONDON) School day / Sweet Little sixteen / Jenny be good / Almost Grown
- LITTLE RICHARD (LONDON) Babyface / By the light of the / Silver moon / Jenny / Kansas City
- LARRY WILLIAMS Lucille / Miss Molly / She's got it / The girl can't help it / Jenny / Kansas City
- AFRODISIA / I need you / Love me tender / Loving you / Teddy bear / Hard headed woman / King Creole / One night / A big hunk of love / I got stung / Lovin' up a storm / Break up / Let's talk about us / Little queenie / Heart beat / It doesn't matter any / Love's made a fool of you / Every day

denkt verdorie dat is enorm goed. Hard Days Night bijvoorbeeld, die solo is bijna niet te spelen. Maar bepaald mooi afgewerkt is het niet. Als je dan bijvoorbeeld iets van Chet Atkins hoort, dat is mooi afgewerkt, goed getimed en daar deugt bij de Beatles nou net niks van. Enorm slordig. En neem nou de Who, wat is dat nou, een versterker in mekaar slaan, dat kan iedereen, zonde van de versterker en van het drumstel ook. Die laatste LP van de Stones heb ik trouwens niet gehoord en ik heb ook niet veel interesse om hem te horen. Er is er bijna geeneen die een beetje goed afwerkt. Dat konden de Jumping Jewels indertijd wel leuk. Maar dat was meer truc als wat anders. Net als de Spotniks, dat was onwaarschijnlijk goed afgewerkt. De Drina-mars van de Spotniks, dat is ongelofelijk, het bestaat niet dat die vent dat zo speelt. Dat maken ze mij niet wijs, in geen honderd jaar. Ik heb hem van de Shadows ook en dat scheelt de dag en de nacht. Dat is óók goed gespeeld, maar het klinkt toch werkelijk wel een beetje minder.

In beat zie je dus niks?

Nou niks, misschien om op te dansen. Maar als ik een plaat opzet zet ik hem op om naar te luisteren en niet om in mijn eentje in de kamer gek te gaan staan doen.

Wat is dat voor een pick-up?

Een Garrard, kost 600 gulden, de versterker is Amroh, de box Wharfedale. Ik heb dus een vrij goede installatie, ik mag wel aannemen dat ik de beste in Breda heb. Maar het is nou ook weer niet zo, dat ik zeg, nou heb ik een goeie installatie en nou ga ik beatnummers draaien, want daar heb je geen goeie installatie voor nodig. Dat is toch zo.

En de bassen dan?

Voor bassen heb je geen dure versterker nodig. Ik heb wel alles Mono, want ik ben een fel Stereo-hater. Dan hoor je twee trommeltjes van de drummer, die twintig centimeter uit elkaar staan opeens vijf meter uit elkaar. Je hoort de Shadows links zingen en rechts hoor je de gitaren, die ten slotte maar een halve meter lager zitten.

Heb je de Shadows live zien optreden?

Ja, drie keer. Twee keer in Brussel, één keer in Valkenburg. En wat mij sterk opviel, en ik heb heel wat bands gezien, was dat ze beter waren dan op de plaat. Dat is me verder nog nooit overkomen, dat een band in werkelijkheid beter was. De afwerking van de solo's, daar was nou werkelijk niets bij dat je zegt dat was op het kantje af. Volkomen zuiver. En de Shadows hebben een zaal volkomen in hun macht. Als Cliff een paar Rocknummers heeft gezongen en de Shadows komen dan met Tonight kan je een speld horen vallen.

Spelen ze op zo'n avond veel zonder Cliff?

Half om half ongeveer.

Je zit zelf ook een beetje in de geluidstechniek?

Ja min of meer, ik heb toen in Brussel ook opnamen mogen maken. Ik doe verder wel dingen voor de ziekenhuisomroep hier, Radio Ignatius. Alleen zuiver voor eigen plezier. Ik heb toen in Brussel een drumsolo van Brian Bennett opgenomen, nou op de plaat zei je al dat kan nooit, dat is truc. Trouwens Gene Krupa heeft van Brian Bennett gezegd dat die nou al beter is dan hijzelf vroeger ooit geweest is.

Wat zijn je eigen favoriete nummers?

Beste LP: Sound of the Shadows, beste nummer: Fly me to the moon, van de LP Shadow music..Verder: Break trough, Dance on, the Boys, ach, echt slechte nummers zijn er niet hij. Wat ook leuk is: Grandfathers clock, dat de

drummer en de basgitaar samen het geluid van die klok nabootsen.

Wat zijn je verdere favorieten?

Buddy Holly, Chet Atkins, dan zijn wel de voornaamste. Electronisch orgel vind ik ook wel leuk, vooral die plaatjes van Cor Steyn, Magic Organ, en Ken Griffin, Jimmy Smith. Maar die echte elektronische muziek vind ik iets vreselijks om aan te horen, dat heeft totaal niks met muziek te maken. Dat is geen componeren meer, dat is alleen aan knoppen draaien en kijken wat er uitkomt. Net zolang tot het leuk klinkt. Een kwestie van geld hebben, dan kan je een apparaat kopen.

Hoe staan de Shadows op het toneel?

Ze bewegen wel, maar regelmatig, alle drie tegelijk, soms ook tegen elkaar in, maar wel alle drie tegelijk. Erg uitgekiend, het doet ook erg leuk aan. Het is allemaal ordelijk en beschaafd, dat vind ik altijd wel fijn. Als je zo'n ordeloze bende op het toneel hebt.....

THE BUDDY HOLLY STORY

★ DOOR P.OETS

I

Het was bitter koud die nacht in Moorhead, een klein stadje in de Amerikaanse staat Minnesota. Toch waren op deze 3e februari 1959 duizenden twieners uit die plaats naar de grote Surf Ballroom gegaan, want Buddy Holly zou er optreden! In de grote zaal had de gemoedelijke eigenaar Jim ("Wammy") McDeedle een behaaglijke temperatuur weten te scheppen, en in afwachting van de Grote Ster werden er wat platen gedraaid. Vooral de laatste hit van Holly "It doesn't matter anymore" werd veel opgezet.

Koud was het ook op het vliegveld van Mason City. Terwijl om het vliegtuigje een sneeuwstorm woedde zat Buddy Holly wat ervaringen uit de business mede te delen aan twee andere zangers Ritchie Valens en "The Big Bopper", die in het voorprogramma zouden optreden. Toen gezagvoerder Roger Peterson het sein tot vertrek gaf stapte het drietal in het vliegtuig dat vervolgens wegtaxiede.

Niemand hoorde de slag toen het vliegtuig enige minuten later te pletter sloeg. Het duurde uren voordat de restanten geborgen konden worden en het leek alsof de storm een melodie zong - de onvergetelijke melodie van "It doesn't matter anymore".....

II

The Late Great Buddy Holly had een uitstekende carrière achter de rug. Hij begon in 1956 Elvis Presley te imiteren ("Without Elvis, none of us could have made it") maar in 1957 vormde hij een vocal group waarvan hij gitarist en solo-zanger werd. Hun eerste hit was "That'll be the day", een gouden plaat en later opnieuw de hitparade ingezongen door de Everly Brothers. Meer hits volgden zoals "Maybe, baby", "Oh boy" en het ook van de Stones bekende "Not fade away".

Buddy Holly ging naast het groepswork ook solo-platen maken. Hiervan werden "Peggy Sue", "Rave On", "Words of Love" (gecoverd door de Beatles e.a.) zeer bekend.

Na de aanvankelijke Presley-imitaties wist Holly al spoedig een eigen stijl te creëren (het Holly-hit-werk) terwijl zijn gitaarspel nog jaren tot voorbeeld diende voor (ze zeggen het zelf) de Beatles, Bob Dylan, Donovan,

III

Na de dood van Buddy Holly (oh als hij nog maar leefde.....) begon zijn carrière pas goed op gang te komen. Alles wat er nog maar in voorraad was, proefbandjes, ouwe opnamen, tot uit 1954 toe, alles werd afgestoft, van actuele begeleiding voorzien, getruukt met echo, tweede stem enzovoort en tot vandaag weet de platenmaatschappij nog op de propfen te komen met "nieuwgevonden opnamen" die wel echt maar meestal inferieur van kwaliteit zijn. Er kwam, kortom, een hele Holly-industrie, want je kent het oude spreekwoord "de een zijn brood is de ander zijn eh...."

En in de tijd dat ik nog uit adoratie een Holly-fanklup dreef (in 1965, zes jaar na Holly's heengaan, 600 leden) kreeg ik heel wat brieven van

zijn ouders in de trant van "mensen zoals jij geven ons een warm gevoel van binnen en doen ons het verlies vergeten."

Of, zoals ik ze wel eens interpreteerde: "Mensen zoals jij geven ons een stevige bankrekening en doen ons de winst opstrijken".

DE JAREN '61-'63

DOOR MR. H. VAN 'T HOOGERHUIJS

Wie het verleden zelf bewust heeft meegemaakt is altijd geneigd te betogen, dat alles toen zo goed en mooi was, althans beter dan nu; wie nuchter is, zal moeten erkennen, dat de wereld van vandaag ons waarschijnlijk meer mogelijkheden biedt, dan die van gisteren, dat de toekomst nog veel meer moois zal kunnen brengen, ook al zal een zweempje weemoed om wat voorbij is, nooit geheel verdreven kunnen worden.

Weemoed, die men, toch wel terecht, kan voelen, als men terugdenkt aan wat er in de popmuziek gaande was, voor dat de enigszins onnatuurlijke Engelse suprematie een aanvang nam. Men denkt aan de tijd van de grote Amerikaanse hitproducties in de jaren voor 1964, nog niet gestoord door rauwe gitaarklanken. Het was een evenwichtige, geïnspireerde tijd, waarin de grote songwritingteams hun kansen volledig benutten.

De Rock and Roll met zijn voorname-lijk toch primitieve inslag was voorbij, de Twist had zijn eerste hoogtepunt gehad; merkwaardigerwijs beleefde deze muziekvorm in de genoemde

periode een tweede hausse, waardoor het kon gebeuren, dat Chubby Checkers Twist na ruim een jaar wederom de Hitparade aanvoerde. Bekendheid moet overigens wel verleend worden aan het feit, dat het niet de genoemde kikker was, die de Twistrage ontketende, zoals vaak gesteld wordt door de Skippen en Jossen, maar de pur zang artiest Hank Ballard, die in 1960 de originele versie van het bracht, en al die andere zwiepende producten zoals Fingerpoppin'time en Let's go let's go let's go; de tijd ook waarin Gary U.S. Bonds, toen nog ondoorgrondelijk aangeduid als "U.S. Bonds" voor het eerst van zich deed horen met het onstuimige "New Orleans", later zichzelf nog overtreffend met de grote topper van 1961 "Quarter to three". Het was het begin van de goede tijd, de verlossing uit de al te slappe post-rock beweging, de tijd waarin vele later door de Liverpool jongens gretig geadopteerde gezangen als "Stay" van Maurice Williams ontstonden. Wie iets van de sfeer van die dagen wil proeven beluistere eens de Sue story deel II LP.

1961 bracht de eerste Tamla-Motown hit "Shop around" door Bill Smokey Robinson and the Miracles, ook thans nog een van de meest geavanceerde U.S. Vocal groups, en de Shirelles lanceerden een reeks successen als "Will you love me tomorrow", "Dedicated to the one I love", "Mama said" en "Baby it's you", de basis voor de moderne R&B leggend. De pas later bij ons erkende Roy Orbison was in die jaren een der best verkochte solozangers, met klassiek geworden eigen komposities zoals "Only the Lonely", "Running scared", "Crying", "In Dreams", en "Blue Bayou". Er waren de hits van Neil Sedaka, misschien naar huidige begrippen iets te blij, maar voor die tijd zeker kwaliteit, zoals "Calendar girl" en vooral "Breaking up is hard to do". Het fenomeen Bobby Vee triomfeerde met de mooie songs van het duo Goffin/King, dat zich geleidelijk van producenten van mierzoete songs tot ware soul komponisten ontwikkelde; voor Bobby waren de treffers "Devil or Angel", "Rubber Ball", "Take good care of my baby", "run to him", en "please don't ask about Barbara". Del Shannon swingde in de hoogste regionen met falsetto en elektronisch gerief: "Runaway" en "Hats off to Larry" maakten geschiedenis. En je had successen van mensen, waar je naderhand nooit meer van hoort: "Mother-in-law" (Ernie K. Doe), "Raindrops" (Dee Clark), "Tossing and turning" (Bobby Lewis) "With every beat of my heart" (Pips), "My True Story" (Jive Five) en "Bristol Stomp" (Dovells), om het maffere werk verder voor de eenvoud maar weg te laten. Ray Charles ontwikkelde zich als hitzanger (Hit the road Jack, na het wat toevallige success van Georgia on my mind) en verliet de hitlijsten niet meer. Velen worden nog koud bij de herinnering aan zijn versie van Don Gibsons

Links Bobby Rydell
Rechts Neil Sedaka
Onder Bobby Vee
Linksonder Phil Spector

Neil Sedaka

"I can't stop loving you". Dion di Muci bevocht zich razendsnel een carrière als solozanger (Runaround Sue), en er waren de eerste hits van de Marvelettes (Please Mr. Postman), Jay and the Americans (Only in America) en Lee Dorsey (Ya Ya). Het genie Jack Nitzsche verbaasde de wereld met zijn instrumentale "Lonely Surfer", daarmee meteen de aandacht vestigend op een rage, die pas later goed zou doorbreken.

Ook 1962 leverde enkele incidentele hits van betekenis op, zoals "The lion sleeps tonight" (Tokens), "Duke of Earl" (Gene Chandler), "Hey baby" (Bruce Channel), "Mashed potatoe time" (Dee Dee Sharp) en the "Locomotion" (Little Eva) maar gaf ook het begin van langduriger ontwikkelingen te zien. Spector's Crystals verschenen met There's No Other (nog helemaal gebaseerd op de McGuire Sisters) en spoedig met Up Town; dra gebruik makend van de arrangeertalenten van Nitzsche en het kompositietalent van Goffin/King, Mann/Weil, Greenwich/Barry, wist Spector te komen tot een apart en fascinerend geluid; zijn Crystals hits He's a rebel (overigens een kompositie van de karakteristieke Gene Pitney), I wonder, Da doo ron ron en Then he kissed me stampen ons nog door het hoofd. Zijn andere groepen volgden: Bob B Soxx and the Blue Jeans met Zip-a-dee-doo-dah en Why do lovers break each others hearts en vooral the Ronettes, die pas in de zomer van 1963 goed begonnen met Be my baby and Baby I love you. The Four Seasons lanceerden the sound van Franki Valli met hun sensationele Sherry; sindsdien verblijven ze voor goed in hitland, met krakers als Big Girls don't cry en Walk like a man; en daartussendoor dan nog de hits als die van de Exciters (Tell him) en hoorden

we het typisch Amerikaanse geluid van de Cookies, the Chiffons en the Raindrops.

De wereld maakte kennis met de Surf music: Beach Boys (Surfin' USA, Surfer Girl, Be true to your school) en Jan & Dean (Surf City, Drag City, Honolulu Lulu) vierden triomf op triomf. De verdienste van de Surf music bedrivers is dat zij de blanke Amerikaanse ritmische muziek met sprongen vooruit brachten. Er was Wipe-Out van de Surfaris, dat het thans weer tot de top tien schijnt te brengen. Men beluisterde hits als "Hello stranger" (Barbara Lewis) en So Much in Love (Tymes), maar vooral was er de definitieve doorbraak van Berry Gordy, jr.'s Tamla-Motown wezen. (Toen nog little) Stevie Wonder verbaasde met "Fingertips"; Martha and the Vandellas volgden (Heat wave en Quicksand) en de R&B van andere labels profiteerde mee van de opleving. (Impressions, Enchanters, Lenny Welch).

Het is 25 januari 1964: plotseling springt the Beatles "I want to hold your hand" van de 43e naar de 1e plaats op de Amerikaanse hitparade; binnen enkele weken bestaat de hele top tien uit Beatles en andere Engelsen, die in razende vaart meegesleurd worden. De onberekenbare modegrillen die het gramfoonplatewezen beïnvloeden hebben gitaargejengel veel waardevoller ontwikkelingen doen overstemen; wees gerust: Niet doen verdwijnen. Nu de Engelse mist wat is opgetrokken kunnen we gelukkig zien dat vele van de hiervoor genoemde groepen (al hebben andere ook de strijd gestaakt) vernieuwd en verbeterd te voorschijn zijn getreden. Maar dat valt buiten het bestek van dit overzicht.

RONN REDDE MIJ

Ooit zat ik l-hoog in een kamer toen plotseling beneden een vertrouwde stem mijn naam begon te krijsen, op een manier in een flits uitgelegd als was mijn leven in groot gevaar. Meteen stooft ik de trap af naar de mens bij de stem die zei: "Snel! Kom vlug! Ronn Rost is op de radio!"

Hijgend bij de luidspreker bewoog ik 2 minuten opgewonden in de golven geluid die eruit kwamen. Dit was mijn begin van het tijdperk van de

ROCK 'N ROLL

dat minstens zo lang ik besta zal voortduren want het richtte de loop van mijn leven.

Deze muziek en deze zanger dreven mij korte later steeds vaker naar platelaren waar wij met 3 tot 7 mensen in een afluistercel gepropt stonden te springen tot we werden weg gejaagd. Maar dan hadden verschillende van ons al de dikke 78 toeren plaat onder de trui met de eerste Ronn Rost nummers Smoke Your Pipe In Peace/Lonely Baby.

Omdat in korte tijd de Ronn Rost songs in zo'n lawine op ons afkwamen dat bijna niemand met weinig

DOOR EWALD VANVUGT

geld en weinig platenwinkels in de buurt de komplette verzameling kon bezitten, werden al snel samenkomsten geregeld in ruimten zonder toezicht waar op blote voeten werd gedanst in plassen sterke drank, en water en vissen uit omgevallen akwararia.

Helaas lieten wij ons altijd weer overtuigen dat we te ver weg woonden om tijdens een europees Ronn Rost toernee ergens de act van de Jongen zelf te gaan meemaken, of om zelfs naar de Redder der Eenzamen in levende lijve te gaan zien. Toch kwam heel sterk in via woorden, foto's en een paar meter journaalfilm de samenhang tussen ROCK en RAVAGE. En met de eerste Ronn Rost film Your Star Is Born in de stad brak waar ik woonde zoals in elke plaats met meer dan 1000 inwoners

de revolutie uit. Alles wat gebeurde na Ronn Rost's optreden in de miljoensteden werd in de film getoond en na de voorstelling op lokaal nivo herhaald. Tot dan hadden maar weinig 1000en mensen Ronn's act zelf beleefd. Nu kon iedereen gaan, en deed het. Na elke avondvoorstelling verzamelde grote groepen jeugd bij de bioskoop om met als kern de zojuist gek geworden filmkijkers door de winkelstraten te razen en fietsrekken over de rijbanen te sleuren. De politie scheurt op motoren met zijspan over de stoep. Op een plein bij elkaar skanderen 10tallen kelen: "Rock,rock,rock and roll!! Rock,rock,rock,and roll!! Rock,rock,rock and roll!! Rock,rock..." of roepen uitdagend:"Boeoeoeoeoeoeoeoeoe..."Eindelijk wordt een winkelruit ingedrukt. De agenten slaan meteen,kleuters noch besjes sparend. MP's met witte helmen en kortere gummiestokken drijven de soldaten uit de massa. Ieder mens schrikt en vlucht schreeuwend, stenen en fietsbeldoppen gooiend in de loopas naar een park waar maar een paar lampen stuk hoeven om het donker te maken, en daarna vuur.

Alleen langs de vluchtroete wonende oude-van-dagen smeekten familieleden om savonds te komen waken. Kinderen mochten aan vaders hand vanaf veilige afstand naar de gebeurtenis gaan kijken. Met Your Star Is Born in de stad was het elke avond roerig en onrustig.

Omdat het voor de 2 kampen duidelijk waarneembaar was, werd de Rock in weinig jaar het symbool van de kloof die bestaat tussen de wereldbeelden van de generaties van vóór en na WOII. Daarom kon ik de school niet langer blijven bezoeken. En woonde ik zomer 1963 na een jaar durende reis zonder cent en met vrouw op het griekse eilandje Ios, deel van de Cyclades in de Egeïsche Zee. Honger dreef mij vaak naar het haventje waar 2 eethuizen waren, soms ook pas aangekomen toeristen die voor mijn hulp als tolk in hun vakantiestemming een maaltijd betaalden. Daar ontmoette ik op een middag Tom Buster "TG" de legendarische manager

van Ronn Rost, maar dat hij dit was leerde ik pas toen ik hem al dagen kende. Zijn privéjacht lag in de baai bewoond door een merkwaardig gezelschap mensen. Na veel gesprekken kwam de kans in zicht dat ik een boek over Ronn Rost zou schrijven. Mijn vrouw en ik reisde met Buster's jacht naar Athene waar de definitieve afspraak voor het boek werd geregeld.

Mr. Buster moet snel hebben begrepen hoe graag ik deze taak wilde, vooral omdat ik altijd een bewonderaar van de Redder der Eenzamen ben geweest. Elk mens leeft veel alleen, daarom is het goed sommige tijd deeltje van een gelijkgerichte massa te zijn - hoe goed heb ik zelf voordat ik ook maar één tel over de motieven achter mijn handelen nadacht ervaren. Ronn Rost maakt mij met miljoenen andere mensen tot een dichte, gelijkgerichte massa en heft onze eenzaamheid tijdelijk op.

MIJN VROUWEN

Het inside-verhaal over het Idool van Miljoenen: RONN ROST, Redder der Eenzamen

Hij begon als bongospeler in de schoolband. RONN ROST Hij werd de aanbeden Keizer van de Rock naar wie een levenswijze wordt genoemd RONN ROST Zijn beeld vormde geest en houding van massa's RONN ROST Ook nu leeft dit Idool in de harten van Miljoenen... MIJN VROUWEN is een volkomen nieuw boek over Ronn Rost, Redder der Eenzamen, waarin alles over de man achter dit fenomeen wordt onthuld, door vorige biografen noodgedwongen overgeslagen - ook wat gebeurde met Ronn Rost tijdens en na zijn verblijf in een krankzinnigeninrichting RONN ROST Een verbazingwekkend inside-verhaal tot het eind, verteld door zijn Total Manager Tom Buster 'TG' aan Ewald Vanvugt

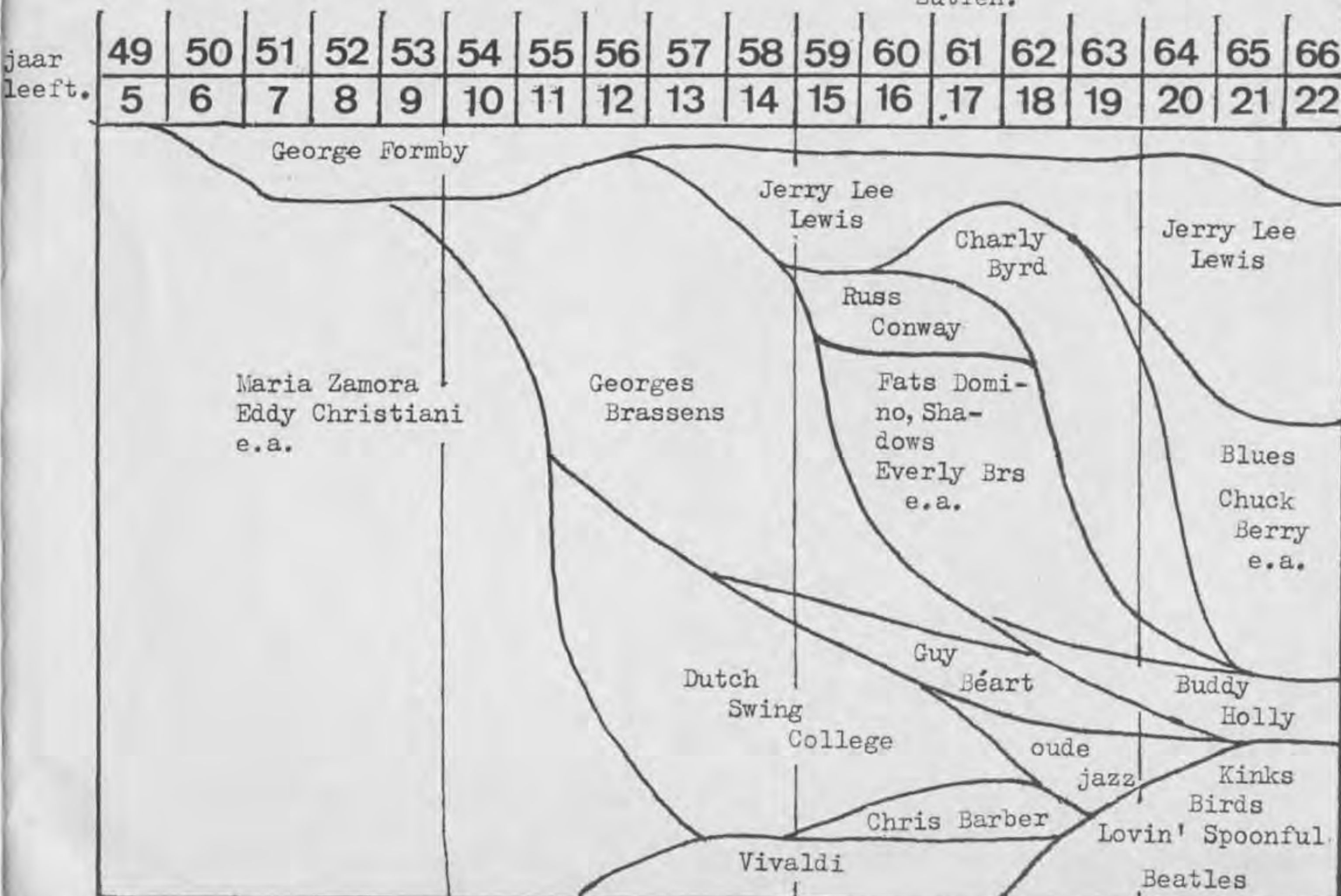
IDOLENKALENDER VAN WIM NOORDHOEK

De plaat Till I Kissed You van de Everly Brothers roept een glashelder tafreeel op: eerste dansles, er is één kleine jongen met te grote voortanden, die van zijn moeder geen colbertje heeft aangekregen, zelfs geen stropdas, hij draagt alleen een geruit bloesje. De dansmeester pikt hem eruit, en

stuurt hem, na hem bespottelijk te hebben gemaakt, naar huis terug. Dat was in 1959, ik was toen 15 jaar en de Idolenkalender geeft de situatie uitstekend weer: mijn vader draaide in die tijd Brassens en Vivaldi, platen van de Dutch Swing College, Chris Barber, Guy Béart en Russ Conway kocht ik zelf

of kreeg ik voor mijn verjaardag. De periode waarin de Everly's, Fats Domino, de Shadows en anderen op feestjes werden gedraaid was net begonnen. Jerry Lee Lewis hoorde ik voor Radio-Luxemburg en op de achtergrond vertegenwoordigde George Formby met When I'm cleaning windows mijn vroege jeugd in Zutphen.

Een ander voorbeeld: waarom blijft Jerry Lee Lewis, de pederast, neger-hater en veertigjarige rock-musicus met het geblondeerde, vette haar tot op de dag van vandaag een constante factor in mijn Idolenkalender? De overige rockers (behalve de later ontdekte Buddy Holly en Chuck Berry) worden toch in het begin van de jaren '60 geleidelijk aan afgevoerd. Het antwoord: Jerry Lee Lewis was ooit mijn geheime favoriet, die slechts 's nachts, heimelijk via radio-Luxemburg beluisterd kon worden en door niemand anders gekend werd. Het horen van JLL is voor mij verbonden met melancholiek, maar niet onplezierig, in het veilige bed liggen in een slechts door het zachte schijnsel van radiolampen vaag verlichte kamer, ver van de school- en verjaardagsfeestjes die zoals uit de Idolenkalender blijkt de andere rockers noodlottig zijn geworden. Mijn eigen Idolenkalender, die hierbij staat afgedrukt is natuurlijk alleen een voorbeeld. Iedere serieuze jeugdsentimentalist kan dit hulpmiddel, onmisbaar bij het oproepen van het verleden, voor zichzelf construeren.

THE EVERLY BROS.

TON VAN LEUVEN-POP-SYND.

Phil & Don Everly zijn aanvankelijk als folk-singers begonnen: één van de eerste gezangen die zij in "The Everly Family Show" kweelden (1950) was "Put my little shoes away", dat zij 13 augustus 1958 ook op de plaat zetten (Cadence LP 3016). Zij waren toen al hit-vips door hun rock-country hits in welke stijl zij tot 1960 onder de strakke hand van Archie Bleyer bleven doorsudderden, enigszins hun repertoire uitbreidend met Ray Charles' "This little girl of mine" (Cadence LP 3003), het eerste z.g. pop-folkwerkje in de historie: "Take a message to Mary" en G. Bécoud's sjanson "Let it be me" (Cadence LP 3040).

In 1960 aksepteerden zij een tienjarig kontrakt van de toen nieuwe Warner Bros-platenmaatschappij.

Dit kontrakt stelde hen in staat naar eigen inzicht te produceren/arrangeren in long-hour all-night recording sessions, die plegen te beginnen met 8 versterkers, een vodje papier met wat krabbels tekst en een tune in het achterhoofd, geassisteerd door o.a. Buddy Harman, Chet Atkins, Hank Garland en Floyd Cramer die reliëfpartijen verzorgden voor stukken variërend van "My Grandfather's Clock" (Warner Bros. 1418) via pop-blue-grass werkjes (Long lost John & "Ground Hog", W.B. 1430), C&W-songs als Hank Williams' "I'm so lonesome I could cry" (W.B. 1513), klaagzangen als Felice Bryant's "Love Hurts", R&B-litanies (Jimmy Reed's "Baby what you want me to do, A. Domino's I want you to know) en pre-beat beatsongs (I'm not angry) tot ekstreem maffe vehikels als "When it's nighttime in Italy, it's Wednesday over here".

Tot 1964 waren alle uitgebrachte en niet-uitgebrachte bandregistraties gemaakt in Nashville met uitzondering van de Kerst-IP, die werd vastgelegd in Omaha, Nebraska met conductor Msgr. Francis Schmitt, bevattend de geijkte decembergezangen als "The first Noël", "Adeste Fideles" e.v.a. (W.B. 1483) en de originele versie van "Love Her" (W.B. single 5389), gesneden in Los Angeles, met achtergrond van pauken, Franse hoornen, kelderklavier en andere exponeneten om een ballad tot beat-ballad te verheffen.

Maart 1964 begon de strijd voor de herwinning van de gekelderde populariteit met een herinterpretatie van de ouwe bekende hits (W.B. 1554), een poging die als mislukt beschouwd kan worden.

Daarom werd besloten het vaste opnamecentrum vaarwel te zeggen en Los Angeles, waar de Everly's sinds 1962 woonden, af te wisselen met Nashville.

Eind 1964 begonnen de pogingen tot hit-rehabilitatie vruchten af te werpen door een top-30-plaatsing op de diverse Amerikaanse hitlijsten van "Ferris Wheel" (Nashville) en "Gone, gone, gone" (L.A.). Uit deze periode stamt ook het drama-gezang "The facts of life", hoewel nooit als hitpotentieel beschouwd, toch één der beste Everly-stukken. In de serie "fake-soul" werden voorts twee albums gesneden. Ten eerste Rock 'n Soul (W.B. 1578) met o.a. een nieuwe opvatting van "Love Hurts" plus rock-classics "Lonely Weekends" en "Hound Dog" door hitsingle "That'll be the day!" Ten tweede "Beat & Soul" (W.B. 1605) met een unieke versie van Ma Rainey's "C.C. Rider" en een drui-

lerig monotoon "Lonely Avenue". Ook de L.A.-platen zijn prakties alle volgens het jam-session systeem van Nashville gefabriceerd, nu echter met op de achtergrond Jim Gordon, Sonny Curtis, Glenn Campbell, Billy Preston, Marshall Leib en Dale Halcomb, met uitzondering van het musicalachtige "Lovey Kravezit" (W.B. 1620) met een background, waarnaar B. Dylan eigenlijk had moeten luisteren alvorens zijn regenachtige-dag vrouwen te bezingen.

Als meest recent rest de zojuist verschenen plaat, deels geproduceerd in Engeland, met de eerste versie van "Have you ever loved somebody" plus "Fifi the flea", "I've been wrong before" m.m.v. The Hollies en de L.A.-produkten zoals een gepikte, maar verbeterde uitvoering van "Pretty Flamingo" en de originals "Kiss your man goodbye" en "The Collector" (W.B. 1646).

Dat de Everly's hoewel in de loop der jaren veranderd en beslist niet onbeïnvloed, op één of andere wijze altijd hunzelf zijn gebleven, terwijl zij anderszijds zeker invloed hebben (gehad) op Searchers, Hollies en Beatles, valt niet te ontkennen.

EVERLY BROTHERS

Bye bye love
Wake up little Susie
Should we tell him
All I have to do is dream
Bird dog
Problems
Take a message to Mary
Till I kissed you
Let it be me
Cathy's clown
When will I be loved
Lucille
Ebony eyes
Temptation
Don't blame me
Crying in the rain
That's old fashioned
Don't ask me to be friends
So it will always be
It's been nice
The girl sang the blues
Hello Amy
The ferris wheel
You're the one I love
Gone gone gone
You're my girl
That'll be the day
The price of love
I'll never get over you
Love is strange
It's all over
Lovey Kravezit
The power of love
Hard ja
Hard hard year

Pim Oets

Het opinieblad bij uitstek, dat meningen en feiten verstrekt zonder een blad voor de mond te nemen. Het wekt weerstanden op bij mensen die het er niet mee eens zijn. Dat mag van Vrij Nederland, zij geeft iedereen de kans zich een eigen mening te vormen over politiek, kunst, actuele problemen en andere zaken. Neem een proefabonnement om te ontdekken dat ook u wat ziet in Vrij Nederland.

ZIJ
ZIET WAT
IN
VRIJ
NEDERLAND

BON.

Proefabonnement 10 weken voor f 3,50 *

Naam _____

Straat _____

Plaats _____

Betaal per _____

event. Giro nr. _____ Datum _____

Vrij Nederland, Raamgracht 4, Amsterdam

Vrij Nederland - Raamgracht 4 - Amsterdam - telefoon 020-240786 - giro 135176

WINT HET!

Sandwich Corner

KROMME ELLEBOOG-
(achter p&c) STEEG 1
tel. 64431 a'dam

SMAKELIJKER ETEN
EN NIET DUUR!

dagschotels en menu